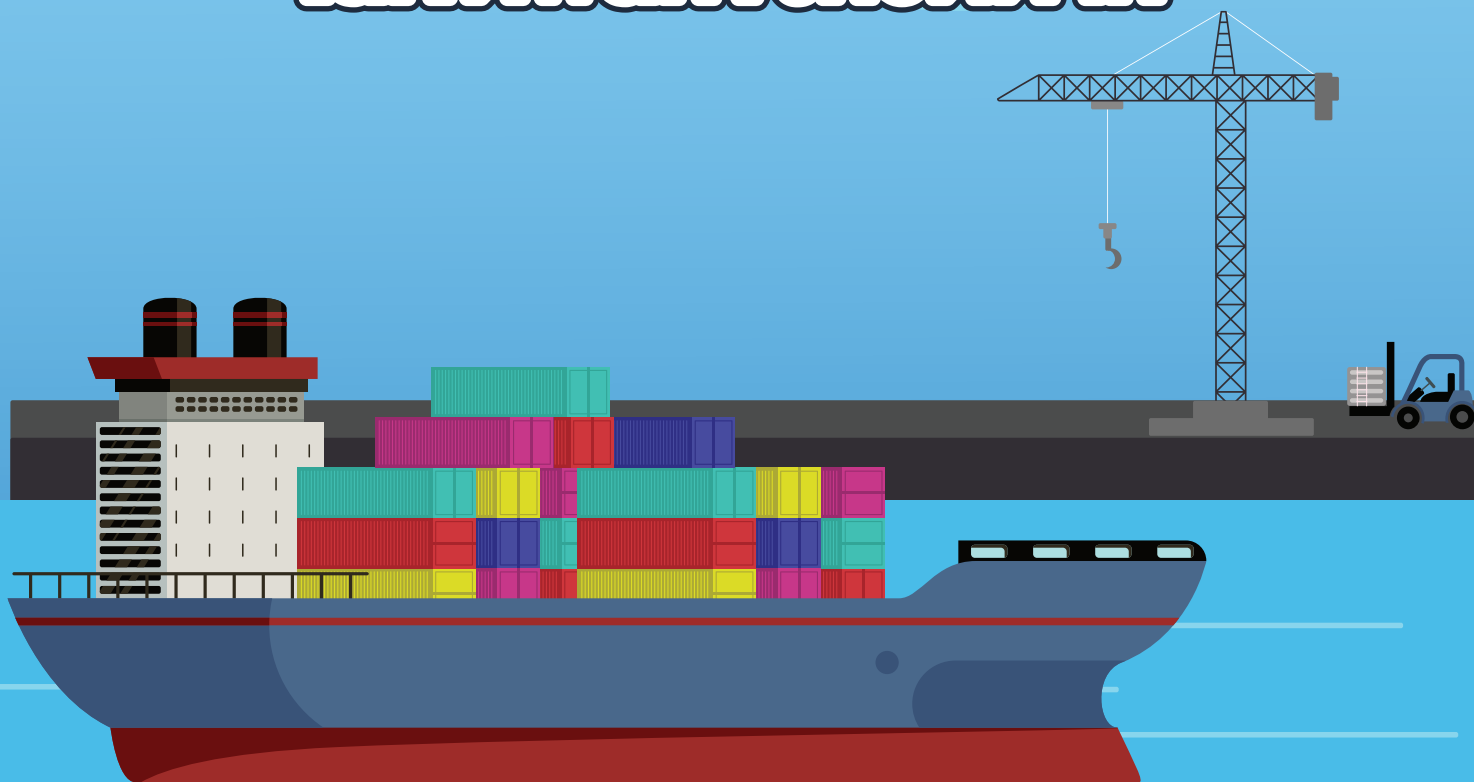

ZOOM
“คดี”
แข่งขันทางการค้า

กรณีการขนส่งสินค้าผ่านแดน
ในเขตพื้นที่จังหวัดตาก

ประเด็นร้องเรียน

บริษัท อมร ใช้บริการท่าข้ามของบริษัท วัญญ์แก้วรุ่งเรือง ได้ร้องเรียนว่าบริษัท วัญญ์แก้วฯ จัดคิวในการลงตู้สินค้าและจัดสรรปันส่วนการลงตู้สินค้าของบริษัทขนส่งแต่ละรายที่มาใช้บริการท่าข้ามของบริษัท วัญญ์แก้วฯ อย่างไม่เป็นธรรม คือ ให้ผู้ที่ใช้บริการท่าข้ามลัดคิวในการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจรายที่มาก่อนจนเกิดปัญหาสินค้าค้างที่ท่าข้ามจำนวนมาก อีกทั้งยังปล่อยข่าวว่าหากผู้ค้ารายใดใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร จะไม่ให้ผู้ค้ารายนั้นนำรถขนส่งสินค้าเข้าท่าข้าม

ผู้ร้องเรียน

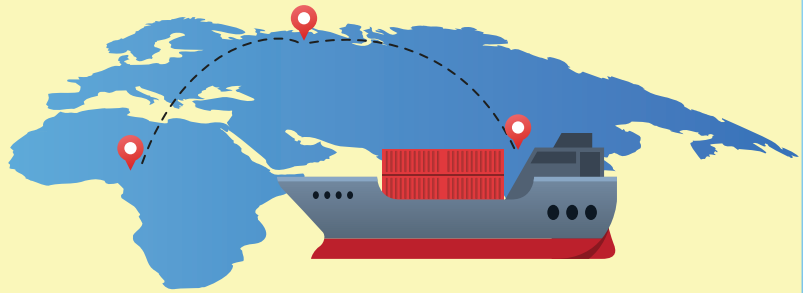
- ▶ **บริษัท อมร** ประกอบธุรกิจให้บริการด้านการขนส่งสินค้าทางบก ทางน้ำ และทางอากาศภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

ผู้ถูกร้องเรียน

- ▶ คู่กรณีที่ 1 **บริษัท วัญญ์แก้วรุ่งเรือง** ประกอบธุรกิจท่าข้าม (ท่าข้าม 111)
- ▶ คู่กรณีที่ 2 **นางสาวกาเหว่า** ผู้จัดการท่าข้าม (ผู้มีอำนาจในการบริหารงานแต่เพียงผู้เดียว)

ประเภทธุรกิจ

ธุรกิจขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

*หมายเหตุ ชื่อตัวละคร ชื่อบริษัท เป็นชื่อที่สมมติขึ้น

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560

มาตรา 57 (3) บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น

มาตรา 82 บัญญัติว่า ผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 57 ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละ 10 ของรายได้ในปีที่กระทำความผิด

มาตรา 84 บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

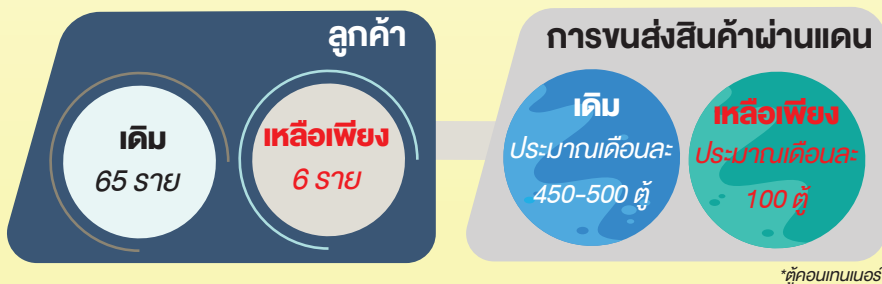
1. ข้อเท็จจริง

»» บริษัท อมร ประกอบธุรกิจให้บริการด้านการขนส่งสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศ โดยรับตู้คอนเทนเนอร์สินค้า จากท่าเรือแหลมฉบังแล้วขนส่งทางรถบรรทุกไปยังคลังที่ด่านแม่สอดเพื่อผ่านแดนออกไปยังประเทศเมียนมาผ่านทางท่าข้าม โดยระบุท่าข้ามที่จะส่งสินค้าผ่านแดนตามความต้องการของลูกค้า เมื่อได้รับอนุญาตให้ลงท่าแล้วจึงขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ไปยัง ท่าที่ได้รับอนุญาต ซึ่งท่า 111 เป็นท่าข้ามที่ลูกค้าของบริษัท อมร ใช้บริการมากที่สุด

เมื่อมีการตั้งบริษัท คาร์ราจ (มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับบริษัท วัญญูแก้วฯ) ประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าผ่านแดนโดยใช้ท่าข้ามเช่นเดียวกับบริษัท อมร ส่งผลให้โควตาการลงตู้คอนเทนเนอร์ในการข้ามท่าของผู้ขนส่งแต่ละรายเปลี่ยนไป

โดยประมาณเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2561 บริษัท วัญญูแก้วฯ ห้ามลงสินค้าของบริษัท อมร ที่ท่า 111 เป็นครั้งแรก แต่สามารถเจรจากับนายด่านทำให้ลงสินค้าได้บ้างแต่ไม่ทั้งหมด ต่อมาเดือนมิถุนายน 2561 ปริมาณงานขนส่งสินค้าของบริษัท คาร์ราจ เพิ่มมากขึ้น จนบริหารไม่ทัน บริษัท วัญญูแก้วฯ จึงขอชะลอการลงสินค้าที่ท่า 111 ของบริษัทขนส่งอื่น เป็นเหตุให้บริษัท อมร ยื่นหนังสือต่อบริษัท วัญญูแก้วฯ เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายที่ได้รับตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา บริษัท วัญญูแก้วฯ จึงห้ามการลงสินค้าของบริษัท อมร อย่างถาวรตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2561 เป็นต้นมา โดยมีนางสาวกาเหว่า และพนักงานของบริษัท วัญญูแก้วฯ ติดต่อไปยังลูกค้าของบริษัท อมร ให้เข้าร่วมประชุมรับฟังข้อชี้แจงโดยจำกัดสิทธิลูกค้าและห้ามไม่ให้ลูกค้าใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร หากฝ่าฝืนจะไม่เปิดตู้คอนเทนเนอร์ให้ลงสินค้าและไม่ให้ขนส่งสินค้าผ่านท่า แต่หากลูกค้าเปลี่ยนไปใช้บริการบริษัทขนส่งรายอื่นแทนก็จะลงสินค้าให้และให้ผ่านท่าได้ตามปกติ โดยไม่ได้ระบุว่าต้องไปใช้บริการของบริษัทใดเป็นการเฉพาะ ซึ่งทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่ของบริษัท อมร เปลี่ยนไปใช้บริการขนส่งสินค้าผ่านแดนกับผู้ขนส่งรายอื่น

บริษัท อมร เคยพยายามไปลงท่าอื่น แต่ไม่มีผู้ซื้อตามไปซื้อ เนื่องจากท่า 111 มีตลาดรถยนต์มือสองและตลาดจักรยาน ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับจากผู้ซื้อมากที่สุด ส่วนท่าอื่นจะทดแทนได้เฉพาะสินค้าประเภทอื่นที่ไม่ใช่รถยนต์มือสองและจักรยาน

หรือกรณีที่มีออเดอร์จากผู้ซื้อทางฝั่งเมียนมาโดยตรงโดยไม่ต้องมีการซื้อขายกันผ่านตลาดของบริษัท วัญญูแก้วฯ นอกเหนือนี้ เคยเกิดเหตุการณ์ที่บริษัท วัญญูแก้วฯ และนางสาวกาเหว่าปฏิเสธการลงสินค้าของผู้ร้องที่ท่า 111 โดยการแจ้งลูกค้าหรือตัวแทนของลูกค้าที่รอลงสินค้าอยู่ที่ท่าว่า ถ้าเป็นผู้สินค้าของ บริษัท อมร จะไม่เปิดสินค้าและลงสินค้าให้ จนต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรขอย้ายท่าไปลงสินค้าที่ท่าอื่นที่สามารถทดแทนได้ตามที่ลูกค้ากำหนด ซึ่งลูกค้าจะไปตกลงกับผู้รับทางเมียนมาเอง นอกจากนี้ พนักงานของบริษัท อมร เคยขออนุญาตย้ายท่าการส่งออกนอกทางอนุมัติใบขนสินค้า (ผ่านแดน) โดยระบุเหตุผลว่า “ท่า 111/1 ไม่ลงของให้” ซึ่งด้านศุลกากรก็ยอมรับเหตุผลดังกล่าว

ส่วนสาเหตุที่ทั้งสองปฏิเสธการลงสินค้าของบริษัท อมร นั้น เนื่องจากทั้งสองบริษัทฟ้องร้อง เรื่องรถติดค้ำขนาน และลงสินค้าล่าช้า รวมทั้งมีการเอื้อประโยชน์แก่บริษัท คาร์ราจ เนื่องจากบริษัท วัญญ์แก้วฯ จัดระเบียบเป็นผู้ขนส่งผ่านตนเอง จากเดิมที่ทำธุรกิจท่าข้ามอย่างเดียว โดยในสมัยที่ยังใช้ระบบท่าขล่ำ บริษัท อมร เป็นผู้ขนส่งรถยนต์มือสองผ่านแดนแต่เพียงรายเดียว แม้ต่อมาบริษัทขนส่งรถยนต์มือสองอื่นเกิดขึ้นก็ยังคงแบ่งลูกค้ากันได้ ในระยะเริ่มแรกที่บริษัท วัญญ์แก้วฯ มาทำธุรกิจขนส่งสินค้า เอง ยังไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ก็ว่าจ้างบริษัท อมร ดำเนินพิธีการศุลกากรและขนส่งสินค้าผ่านแดนไว้ในชื่อของบริษัท คาร์ราจ แต่เมื่อบริษัท คาร์ราจ มีความเชี่ยวชาญกลับเลิกจ้างบริษัท อมร และขนส่งเองในราคาที่ถูกลงกว่า ประมาณ 35,000 บาทต่อตู้ และกีดกันการให้บริการโดยไม่ให้ลูกค้าของบริษัท อมร ลงสินค้าผ่านท่า 111

ข้อเท็จจริงจากคำให้การของบริษัท วัญญ์แก้วฯ โดยนางสาวกาเหว่า สรุปลว่า ปัจจุบันไม่ให้บริการบริษัท อมร ขนถ่ายสินค้าผ่านท่า 111 แล้ว เนื่องจากสินค้าที่ขนถ่ายผ่านท่า 111 มีจำนวนมาก จึงมีข้อจำกัดในการขนถ่ายสินค้าผ่านแดน โดยจำกัดจำนวนตู้สินค้าที่ลงได้และต้องมีการจัดคิวจัดสรรปันส่วนตามที่ที่สามารถรับได้ ทำให้บริษัท อมร เห็นว่าเป็นการเอื้อประโยชน์แก่บริษัท คาร์ราจ จึงร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากกรณีที่ไม่สามารถขนถ่ายสินค้าข้ามไปยังจังหวัดเมียวดี ประเทศเมียนมา ได้ภายใน 1 วัน และกรณีมีรถยนต์มือสองที่คั่งค้างไว้ที่ท่า 111 แล้วได้รับความเสียหาย จึงทำให้นางสาวกาเหว่า ในฐานะผู้จัดการท่า ไม่อนุญาตให้บริการบริษัท อมร ขนถ่ายสินค้าผ่านท่า 111 อีกต่อไป โดยแจ้งต่อต้านศุลกากร และเรียกลูกค้าที่ประสงค์จะขนถ่ายสินค้าผ่านท่า 111 ทั้งหมด (ไม่ได้เจาะจงเฉพาะลูกค้าของบริษัท อมร) มาประชุมกันในช่วงเดือนกรกฎาคม 2561 โดยแจ้งว่าจะไม่ให้บริการบริษัท อมร ขนถ่ายสินค้าผ่านท่า 111 อีก และลูกค้าต้องไม่ใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร โดยทั้งสองคนให้ออกาสลูกค้าในการเปลี่ยนบริษัทขนส่งภายในเวลา 2 เดือน ต่อมาทั้งสองไม่ให้บริการบริษัท อมร ลงสินค้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2561 เป็นต้นไป โดยไม่ได้แจ้งต่อบริษัทโดยตรงเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่เปลี่ยนไปใช้บริการขนส่งสินค้ากับห้างหุ้นส่วนจำกัด ชารี และบริษัท คาร์ราจ ซึ่งได้ประโยชน์จากมีงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่ได้ส่งผลอย่างเป็นสาระสำคัญ เนื่องจากบริษัท คาร์ราจ มีฐานลูกค้าเดิมที่เป็นรายใหญ่อยู่แล้ว และสาเหตุที่บริษัท วัญญ์แก้วฯ จำเป็นต้องจำกัดจำนวนการลงสินค้าต่อวัน เนื่องจากความสามารถในการให้บริการมีเพียงประมาณ 40 ตู้ต่อวันโดยเฉลี่ยโควตาให้แก่อุปกรณ์ผู้ขนส่งสินค้าแต่ละรายลำดับการมาถึงก่อนหลัง และการปฏิบัติตามพิธีการทางศุลกากรที่ถูกต้องและครบถ้วน

ส่วนข้อเท็จจริงที่บริษัท วัญญ์แก้วฯ ชี้แจงเป็นหนังสือ สรุปลว่า ช่วงต้นเดือนกรกฎาคม 2561 ได้แจ้งแก่ลูกค้าผู้ใช้บริการในความหมายเชิงว่า หากจะใช้บริการท่าข้ามนี้จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน หากบริษัท อมร ไม่ปฏิบัติตามระเบียบร่วมกันเกี่ยวกับการจัดลำดับคิว ก็จะไม่ให้เข้ามาใช้บริการอีกต่อไป เป็นเพียงข้อความที่ตักเตือนเกี่ยวกับการร่วมกันบริหารจัดการจัดลำดับก่อนหลังและประสานการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายกับลูกค้าผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ถือปฏิบัติร่วมกันตลอดมา ไม่ได้มีความหมายเป็นการปฏิเสธที่จะไม่ให้บริการบริษัท อมร ซึ่งภายหลังบริษัท อมร ยังคงเข้ามาใช้บริการท่าข้ามและยอมรับที่จะปฏิบัติตามการบริหารจัดการลำดับก่อนหลัง โดยระหว่างเดือนกรกฎาคม 2561 ถึงเดือนตุลาคม 2561 บริษัท อมร มีการขนถ่ายสินค้า ณ ท่าข้ามของบริษัท รวมทั้งสิ้น 177 ตู้ จนกระทั่งบริษัท อมร ได้เปลี่ยนไปใช้บริการท่าข้ามอื่น ไม่เกี่ยวข้องหรือทำธุรกิจร่วมกับบริษัทอีกต่อไป

2. พฤติกรรม

บริษัท วัลญแก้วฯ กำหนดเงื่อนไขไม่ให้ลูกค้าของตนใช้บริการของบริษัท อมร ทำให้บริษัท อมร ได้รับความเสียหาย พฤติกรรมดังกล่าวถือเป็นการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่จำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของคู่ค้ากับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม

3. ข้อพิจารณา

1 บริษัท วัลญแก้วฯ เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด กระทำการในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 50 อันเป็นความผิดตามมาตรา 72 แห่ง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 หรือไม่ ?

บริษัท วัลญแก้วฯ มีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าร้อยละ 50 พิจารณาจากขอบเขตตลาดการให้บริการขนส่งสินค้าผ่านแดนตามทางอื่นนอกทางอนุมัติ (ท่าข้ามธรรมชาติ) ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยพิจารณาสินค้าผ่านแดนเฉพาะประเภทรถยนต์มือสอง เนื่องจากพฤติกรรมการประกอบธุรกิจโดยทั่วไปของบริษัท อมร นั้นให้ความสำคัญกับการขนส่งสินค้าประเภทรถยนต์มือสอง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนรายได้มากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2560 ปรากฏว่า ยอดเงินขายของบริษัท วัลญแก้วฯ มีจำนวนไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท ดังนี้ บริษัท วัลญแก้วฯ ย่อมมิใช่ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 ประกอบประกาศ กพค. เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2561 จึงไม่ต้องพิจารณาว่าบริษัท วัลญแก้วฯ มีการกระทำในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 50 หรือไม่

2 บริษัท วัลญแก้วฯ กระทำการอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 57 อันเป็นความผิดตามมาตรา 82 แห่ง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 หรือไม่ และมีบุคคลตามมาตรา 84 ที่ต้องรับผิดชอบหรือไม่ ?

กพค. เห็นว่ากรณีบริษัท วัลญแก้วฯ เคยให้ถ้อยคำยอมรับว่า ได้เรียกลูกค้าที่ประสงค์จะใช้บริการท่าข้าม 111 ทั้งหมดมาประชุมในช่วงเดือนกรกฎาคม 2561 โดยแจ้งว่าจะไม่ให้บริษัท อมร วนถ่ายสินค้าผ่านท่า 111 และลูกค้าจะต้องไม่ใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร และบริษัท วัลญแก้วฯ และนางสาวกาเหว่าไม่ให้บริษัท อมร ลงสินค้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2561 เนื่องจากบริษัท อมร พ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากบริษัท วัลญแก้วฯ และได้แจ้งให้ลูกค้าที่ประสงค์จะขนส่งสินค้าผ่านท่า 111 ทั้งหมด (ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นลูกค้าของบริษัท อมร) ไปใช้บริการขนส่งสินค้าจากผู้ให้บริการรายอื่นที่มีใช้บริษัท อมร แต่ต่อมาบริษัท วัลญแก้วฯ แยกต่างหากเป็นเพียงข้อความที่ตักเตือนเกี่ยวกับการร่วมกันบริหารจัดการจัดลำดับก่อนหลังและประสานการทำงานกับลูกค้าผู้ใช้บริการเท่านั้น และบริษัท อมร ไม่ยอมรับข้อกำหนดและเงื่อนไขเรื่องการจัดลำดับและจำกัดจำนวนการลงสินค้าที่บริษัท วัลญแก้วฯ ประกาศให้ลูกค้าทราบเป็นการทั่วไปเอง ประกอบกับข้อพิพาทที่มีอยู่เดิมและอาจจะมีเพิ่มขึ้นในอนาคต หากยังคงทำธุรกิจร่วมกัน จึงได้ปฏิเสธไม่ให้บริการกับบริษัท อมร ซึ่งก็ไม่ได้ให้การหักล้างพยานหลักฐานข้อเท็จจริงการบอกกล่าวว่ายังใช้บริการของบริษัท อมร จะไม่ให้นำสินค้าลงท่าและไม่ลงสินค้าให้มันเปลี่ยนแปลงไป กพค. พิจารณาพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วเห็นว่า มีน้ำหนักเพียงพอรับฟังได้ว่าบริษัท วัลญแก้วฯ เรียกลูกค้าของตนไปประชุมเพื่อแจ้งเงื่อนไขให้เลิกใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร และมีพฤติกรรมห้ามไม่ให้ผู้นำเข้าส่งออกใช้บริการขนส่งของบริษัท อมร ใช้บริการท่าข้าม 111 และเป็นการกำหนดไม่ให้คู่ค้าของตนไปใช้บริการของบริษัท อมร ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่จำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่น

3 ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไป คือ เงื่อนไขที่บริษัท วัลญแก้วฯ กำหนดนั้นมีลักษณะเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ตามข้อ 11 ของประกาศ กพค. เรื่อง แนวปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2561 หรือไม่ ?

กพค. เห็นว่าการกำหนดเงื่อนไขไม่ให้ออมร ใช้ท่า 111 นั้น เป็นเหตุผลที่เกิดจากการที่บริษัท ออมร เรียกร้องให้บริษัท วัลญแก้วฯ ชำระค่าเสียหายซึ่งมีมูลเหตุมาจากข้อพิพาทที่มีมาแต่เดิม มิใช่จากปัญหาที่บริษัท ออมร ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการลงตู้สินค้า ดังนั้น เงื่อนไขที่บริษัท วัลญแก้วฯ กำหนดจึงถือเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีการปฏิบัติมาก่อนที่มีใช้การดำเนินการตามธุรกิจปกติ แต่เกิดจากความขัดแย้งที่มีอันมิใช่เหตุผลอันชอบธรรมในทางธุรกิจที่จะกระทำได้อีกทั้งไม่มีข้อเท็จจริงใดที่สนับสนุนว่าการกระทำดังกล่าวสามารถรับฟังได้ด้วยเหตุผลอันชอบธรรมไม่ว่าในทางธุรกิจ การตลาดหรือทางเศรษฐศาสตร์

4 ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไป คือ การกระทำของบริษัท วัลญแก้วฯ ที่มีการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่มีเหตุผลอันสมควรอันเป็นการขัดขวางการประกอบธุรกิจ ส่งผลให้บริษัท ออมร ได้รับความเสียหายหรือไม่ ?

กพค. พิจารณาจากหลักฐานแล้ว เห็นว่าบริษัท ออมร ได้รับความเสียหายจากการสูญเสียทางเศรษฐกิจ คือ สูญเสียรายได้จากจำนวนรายได้เฉลี่ย เดือนละ XX,XXX,XXX บาท เหลือไม่ถึง XX,XXX,XXX บาทต่อเดือน และส่งผลให้รายได้รวมในปี 2561 ลดลงจากปี 2560 จำนวน XX,XXX,XXX บาท ตลอดจนโอกาสทางธุรกิจที่ต้องเสียไปจากการที่ไม่สามารถขนส่งสินค้าผ่านท่า 111 ได้อย่างสิ้นเชิงจนต้องไปขนส่งผ่านท่าอื่น ซึ่งการกระทำของบริษัท วัลญแก้วฯ และนางสาวกาเหว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท ออมร ตามข้อ 5 ของประกาศ กพค. เรื่อง แนวปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. 2561 กพค. เสียใจอย่างมาก เห็นว่า การกระทำของบริษัท วัลญแก้วฯ ที่กำหนดเงื่อนไขไม่ให้ออมร ใช้บริการของบริษัท ออมร และปรากฏความเสียหายนั้น เป็นความผิดตามมาตรา 57 (3) และมาตรา 82 แห่ง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 ประกอบประกาศ กพค. เรื่องแนวปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2561 ข้อ 10 (4) การกำหนดเงื่อนไขบังคับโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ลูกค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นจากตนหรือจากผู้ประกอบการรายอื่น หากลูกค้าจะซื้อสินค้าหรือบริการชนิดที่ต้องการจากตน ข้อ 10 (6) การกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่จำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของลูกค้ากับผู้ประกอบการรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งมีโทษปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด โดย กพค. เสียใจอย่างมาก เห็นควรให้กำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราครึ่งหนึ่งของอัตราค่าปรับสูงสุดของรายได้ในปีที่กระทำความผิด คือ ร้อยละ X ของรายได้ปี พ.ศ. 2561 ที่ XX,XXX,XXX บาท เป็นจำนวน 95,914.36 บาท ส่วนกรณีนางสาวกาเหว่า เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทและเป็นผู้สั่งการหรือกระทำการให้บริษัท วัลญแก้วฯ กระทำความผิด จึงต้องรับโทษปรับเช่นเดียวกัน ซึ่ง กพค. เสียใจอย่างมาก เห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราร้อยละ 10 ของค่าปรับทางปกครองที่ปรับบริษัท วัลญแก้วฯ เป็นจำนวนเงิน 9,591.44 บาท

4. มติ กค.

กค. มีมติเสียงข้างมากกว่า การกระทำของบริษัท วิทยุแก้วฯ เป็นความผิดตาม **มาตรา 57 (3) และมาตรา 82** แห่ง พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 ประกอบข้อ 10 (4) และข้อ 10 (6) ของประกาศ กค. เรื่องแนวปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่น พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2561 และกำหนด **โทษปรับทางปกครอง** แก่บริษัทเป็นจำนวนเงิน 95,914.36 บาท และนางสาวกาเหว่า เป็นจำนวนเงิน 9,591.44 บาท

กรณีศึกษาของต่างประเทศ

ฝรั่งเศสสั่งปรับ Google ฐานกำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมต่อนักพัฒนาแอป

ฝรั่งเศสสั่งปรับ Google 2 ล้านยูโร ฐานกำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมและอัตราค่าคอมมิชชันต่อนักพัฒนาแอปพลิเคชัน โดยศาลพาณิชย์ (Commercial Court) ของปารีส ได้ตัดสินตามที่ผู้อำนวยการทั่วไปด้านนโยบายการแข่งขัน กิจการของผู้บริโภค และการควบคุมการฉ้อโกง ของฝรั่งเศส พบว่า ข้อตกลงของ Google กับนักพัฒนาแอปมีการละเมิดสิทธิของนักพัฒนาที่ขายแอปใน Play Store ของบริษัทในฝรั่งเศสระหว่างเดือนพฤษภาคม 2015 ถึงกรกฎาคม 2016 โดย Google กำหนดเงื่อนไข 7 ข้อ ในสัญญา โดยปราศจากการเจรจาต่อรองที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหนึ่งในเงื่อนไข คือ กำหนดให้นักพัฒนาแอปกำหนดราคาของแอปพลิเคชันของตนในช่วงราคาที่ Google กำหนดและหักค่าคอมมิชชันให้แก่บริษัท 30% สำหรับการขายแต่ละครั้งใน Play Store และยังบังคับนักพัฒนาแอป ให้ Google สามารถแก้ไขหรือยกเลิกสัญญา ระงับการเผยแพร่แอป และเข้าถึงข้อมูลที่ละเอียดอ่อนเชิงพาณิชย์ไม่ว่านักพัฒนาแอปจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม และเงื่อนไขอีกข้อหนึ่ง คือ การยกเว้นความรับผิดใด ๆ ของ Google ในกรณีที่ข้อมูลของนักพัฒนาแอปสูญหายโดยไม่ได้เจตนา

โดยศาลตัดสินว่าการกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ เป็นการกีดกันการประกอบธุรกิจของนักพัฒนาแอปอย่างไม่เป็นธรรม และ Google ไม่สามารถชี้ให้เห็นได้ว่า ข้อกำหนดอื่นใดในสัญญาอาจปรับสมดุลหรือชดเชยข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้นได้ ศาลจึงสั่งปรับ Google 2 ล้านยูโร พร้อมทั้งให้จ่ายค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย 3 หมื่นยูโร แก่รัฐบาล รวมทั้งให้แก้ไขเงื่อนไขทั้ง 7 ข้อ ภายในกำหนด 3 เดือน

